

РЕШЕНИЕ

№ 2680

гр. София, 24.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 03.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5205** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) и чл. 44, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент (ЕС) № 952/2013 г.).

Образувано е по жалба на Й. Д. П., с адрес в [населено място], чрез адв.Т. Т., срещу Решение № 32-750379/22.02.2024 г. на директора на Териториална дирекция Митница Б., с което е определена нова митническа стойност за стока /автомобил/, поставен под режим допускане за свободно обращение с митническа декларация /МД/ с MRN 21BG001008031842R4/02.03.2021 г. в размер на 17 072,67 лева, както и нов размер на дължимите задължения по същата. Определено е и доплащане на митническата стойност, след приспадане на вече платеното, както следва - мито в размер на 1308,79 лв. и 2879,34 лв. ДДС, ведно с лихви от датата на възникване на задължението до окончателното му погасяване.

В жалбата се оспорва изцяло по основание и размер решението на директора на Териториална дирекция Митница Б.. След излагане на хронологията по деклариране на закупения от жалбоподателя 1 бр. автомобил и действията на ответника, довели до определяне на нов размер на митническата стойност за него, се твърди, че оспореното решение е постановено от некомпетентен орган, както и при неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбоподателят твърди, че

неправомерно не е спазен методът за определяне на митническата стойност на база договорната стойност съгласно чл. 70 и чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Твърди, че декларираната стойност на стоките е действително договорената и заплатена, което се подкрепя от всички представени документи и доказателства, както и че автомобилът е претърпял сериозно ПТП и има сериозни увреждания. Акцентира, че новоопределеният размер е основан на износна митническа декларация от К., която не е официален документ и не се ползва с материална доказателствена сила. Счита за нарушение и непоискването от страна на административния орган на допълнителна информация и документация от декларатора за преизчисление на митническата стойност. По тези доводи се претендира отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Т., който поддържа жалбата на наведените в нея основания. Моли за отмяна на процесното решение и присъждане на сторените по делото разноски, за което представя списък по чл.80 ГПК.

Ответникът – директорът на Териториална дирекция (ТД) „Митница“ – Б., не се явява и не се представлява в с.з. В писмени бележки юрк. С.-С. оспорва жалбата, считайки я за неоснователна. Представя заповед на директора на АМ и болничен лист, във връзка с материалната компетентност за издаване на процесното решение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 57-ми състав, като обсъди събраните по делото доказателства, съобрази доводите на страните и на основание чл. 168, ал. 1 АПК извърши служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, приема за установено следното:

С митническа декларация /МД/ с MRN 21BG001008031842R4/02.03.2021 г. жалбоподателят Й. Д. П. като вносител и декларатор, е декларира за режим допускане за свободно обращение в ел.д. 6/8 стока /автомобил/, с описание: употребяван пътнически автомобил, катастрофирал, марка – К., модел – Niro, тип-Niro, първоначална регистрация – 01.01.2019 г., цвят – 0, р. обем – 1600, двигател – няма данни, шаси № KNDCD3LD1K5314053.

В МД са декларирани още: "метод за определяне на стойността" – Договорна стойност на внасяните стоки (чл. 70 от Кодекса); "Цена на стоката" – 3118.00 канадски долари.

Към митническата декларация са приложени: фактура № RA-E20123001/30.12.2021 г., опаковъчен лист № RA-E20123001/30.12.2020 г., талон № 32600338, морска товарителница № MEDUMC953624.

Въз основа на декларираните към датата на приемане на митническа декларация данни – 02.03.2021 г., е определен размер на митническата стойност съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т. е. върху договорната стойност - действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Митническата стойност е определена съгласно представените от жалбоподателя документи, като включва декларираната цена на автомобила, митническата му стойност и разходите за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане. Определени са и са взети под отчет публични задължения за мито в размер на 398,48 лв. и за ДДС в размер на 876,65 лв.

С получено писмо рег.№32-441111/16.12.2022 г. на ЦМУ от канадските митнически власти е предоставена информация за превозните средства, декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС. Във връзка с него е извършен последващ контрол по чл. 84, ал. 1, т. 1 ЗМ на стоката, декларирана с МД с MRN 21BG001008031842R4/02.03.2021 г. Анализирани са приложените към МД документи, както и предоставените от канадските власти данни, като административният орган е установил несъответствие между декларираната и предоставената от канадските власти цена на автомобила.

При така получената информация, на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 84, ал. 1, т. 1 ЗМ, с писмо рег. № 32-83271/02.03.2023 г., от жалбоподателя Й. Д. П. са изискани доказателства за потвърждение на декларираната цена, както и за състоянието на автомобила. След неуспешен опит да бъде връчено писмото на дружеството чрез „Български пощи“ ЕАД, е проведена процедура по връчване на уведомлението по реда на чл. 18а, ал. 9 АПК, съгласно която след изтичане на 7-дневния срок от поставянето на съобщението на адреса на декларатора, същото се счита за връчено.

Жалбоподателят не е депозирал документи и обяснения в определения от митническите органи срок.

Според митническите органи декларираната в К. стойност на описания автомобил е значително по-висока от декларираната при вноса в Република България. Приели са, че са налице основателни съмнения относно митническата стойност на стоката, определена по реда на член 70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и че липсват доказателства за декларираната цена, като поради това следва да се определи митническата стойност по реда на чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Така митническата стойност на стоката, допусната до свободно обращение с МД с MRN 21BG001008031842R4/02.03.2021 г. е изчислена на 17 072,67 лв.

На жалбоподателя е предоставен 30-дневен срок за становище.

Това съобщение по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е поставено на входната врата на адреса на Й. Д. П. на 14.12.2023 г., като в срока за отговор не е предоставено становище от лицето.

С оспореното Решение № 32-750379/22.02.2024 г. на директора на ТД Митница – Б., на основание чл. 74, §3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с митническа декларация МД с MRN 21BG001008031842R4/02.03.2021 г. е определена нова митническа стойност в размер на 17072,67 лв. На основание чл. 105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 56 ЗДДС, във връзка са определени за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер на 4188,13 лв., от които мито в размер на 1308,79 лв. и ДДС в размер на 2879,34 лв.

На основание чл. 114, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 вр. чл. 59, ал. 2 ЗДДС са начислени лихви за забава върху размера на държавните вземания, като за дата на възникване на митническото задължение е определена 02.03.2021 г. Описаните задължения са обосновани с разликата между декларираната в К. износна митническа стойност на автомобила, и декларираната в Република България вносна митническа стойност.

Решение № 32-750379/22.02.2024 г. е връчено на жалбоподателя с известие за доставяне на дата 09.04.2024 г.

Жалбата е изпратена чрез Директора на ТД Митница Б. до съда на 23.04.2024 г., а административната преписка по издаване на обжалвания индивидуален

административен акт е постъпила с писмо рег. № 32-860028/20.05.2024 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и е насочена срещу годин за обжалване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. В случая оспореното решение е издадено от заместник директора на АМ Б., който е изрично оправомощен с приложена по делото /л.101/ заповед № 123/15.02.2024 г. на директора на АМ Б.. Поради горното се налага изводът, че същото е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 (МКС) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013, съобразно предоставените му правомощия. В тази връзка съдът намира възраженията на жалбоподателя за неоснователни.

Оспореният административен акт е обективиран в изискуемата писмена форма и е мотивиран от фактическа и правна страна.

Настоящия съдебен състав намира, че не е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на оспореното решение извън срока за издаване на актовете, който срок, дефиниран в чл. 196 ал. 1 от ЗМ (чл. 22, § 2 от Регламент № 952/2013 г.) е приет за неприложим за решения, които се вземат без предварително заявление.

При издаването на оспореното решение са допуснати обаче, други съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и нарушение на приложимия материален закон, поради което то се явява незаконосъобразно.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически

стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

Съгласно чл. 70, § 1 и § 2 Регламент/ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т. е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Или иначе казано, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност/ Решение от 16 ноември 2006 г., Compaq Computer International Corporation, C-306/04, т. 20/. А когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 74 § 3 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; Глава 3 от Дял II на Регламент/ЕС/ № 952/2013г. Предвидените критерии се прилагат последователно и само, когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, те могат да поискат от декларатора да представи допълнително информация – съгласно чл. 140 § 1 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447/Регламента за изпълнение/, а ако съмненията им не отпаднат и след представяне на тази допълнителна информация, съгласно чл. 14, § 2 от Регламента за изпълнение, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013. В такива хипотези следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, като в тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което може да обоснове увеличаване стойността на внасяните стоки.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност, са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност.

Съгласно чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на член 74, параграф 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорна стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. А съгласно чл. 141 § 2 от Регламента за изпълнение, се прави корекция, за да се вземат предвид значителните разлики в разходите и таксите между внесените стоки и въпросните идентични или сходни стоки, дължащи се на разликите в разстоянията и видовете транспорт.

Понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1 § 2, т. 4 и т. 14 от Регламента за изпълнение. Така, "идентични стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. Съответно "сходни стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

В обобщение на обсъдения правен режим следва да се заключи, че правомощието на митническите органи да отхвърлят договорната стойност на стоките по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 и да определят митническата стойност по методите, предвидени в чл. 74 от същия регламент възниква при наличието на основателни съмнения по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение, които подлежат на доказване във всеки конкретен случай.

Независимо, че при митническото остойностяване на стоките, приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

В Решението по дело C- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., Sopropé, C-349/07, т. 36/. В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение гарантирането на този принцип изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност.

Съгласно правилото на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, митническите органи имат задължението да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение и именно мотивите имат за задача да създадат убеждение за правилността по определяне на различна митническа стойност от декларираната, въз основа на която възниква правното задължение за внасяне на допълнителни митни сборове.

В настоящия случай административният орган е определил различна от декларираната митническа стойност на стоката, като се е позовал на електронен файл, предоставен от канадската митническа администрация, без доказателства тези данни да са част от официален публичен регистър и да имат характер на официален документ, т. е. на такъв, издаден от орган на власт или друг, упълномощен с правомощието орган, който да е оправомощен да съхранява, обработва и предоставя тези данни. При това положение настоящият съдебен състав намира, че ползваната от митническите органи справка има характер на частен документ, чиято доказателствена стойност следва да се цени съобразно съвкупния доказателствен материал. При това положение напълно необосновано митническите органи са заменили посочената във вносната митническа декларация договорна цена с цената, отразена в справката от трето лице – канадската митническа администрация. Подобен подход, основан единствено на съпоставка между данните на електронен носител и издадената фактура за покупка на стоката, не обосновава по никакъв начин заявената от административния орган нова митническа стойност на стоката. В този аспект изискването на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, е ясно и не може да има какво съмнение, че за договорна стойност може да се приеме единствено тази стойност, която действително е платена или е подлежаща на плащане като цена на стоките при продажбата.

При това положение съждението на митническите органи, че това е договорната цена на стоката, се явява неправилно и неподкрепено от

приложените съпътстващи продажбата документи, които доказват по несъмнен начин условията на продажбата, договорената и заплатена/дължима цена като условие за продажбата на внесената стока. Поради това подходът на митническия орган за определяне на нова митническа стойност по реда на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, се явява незаконосъобразен.

Липсата на достатъчно данни за установяване на несъмнената договорна стойност на двата автомобила е следвало да бъде преодоляна от административния орган чрез прилагане на вторичните методи по чл. 74 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, чрез извършване на съответни анализи и сравнения, каквито в случая липсват. След като митническите органи са обосנוвали наличието на съмнения за цената на стоките, са дължали и необходимата грижа, за да установят действителната, респ. справедливата стойност на стоката, а не произволно да определят такава на базата на предположения и екселски таблици от канадската митническа служба. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, като се има предвид, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразено с възможностите му/арг. от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06q EU: C: 2008: 128, т. 52/. Зачитането на правото на защита е основен принцип на правото на Съюза, който принцип следва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/така Решение от 18 декември 2018 г., Soprop, C-349/07, EU: C: 2008: 746, т. 36/.

В тежест на митническия орган е да обоснове определената по чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение стойност на внасяните стоки. Лицата, които са адресати на решенията за неприемане на декларираната договорна стойност, следва да имат възможност да представят по надлежен и подходящ начин становището си досежно елементите, на които административният орган възнамерява да обоснове своето решение. За целта следва да е надлежно уведомен адресатът за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение/в този смисъл Решение от 13 март 2014 г., Глобал Транс Л., по обединени дела C – 29/13 и C – 30/13, EU: C: 2014: 140, т. 49/.

Твърденията на касатора, че съобщението по чл. 22 § 6 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 не му е връчено и че е лишен от възможността да представи документи, се оборват от приложеното по делото уведомление по чл. 18а, ал. 9 ГПК за изготвено съобщение, залепено на адреса на лицето, с което административният орган е изпълнил задължението си за връчване и се презюмира надлежното връчване на книжата по административната преписка. /л.46/. Макар от приложената на л. 54 обратна разписка да е видно, че писмото е непотърсено, административният орган е изпълнил законовите предписания за връчване на книжа в пълен обем и е лишен от по-нататъшни

процесуални възможности, поради което и съобщението се счита за връчено по надлежния ред.

В случая обаче, макар вносителят да се счита за уведомен, че предстои издаване на решение, с което ще се определи нов размер на задължение по митническата декларация, правото му на защита не е било осигурено, тъй като органът не е посочил въз основа на кои фактически и правни основания възприема за меродавни данните, въз основа на които възнамерява да определи съответната митническа стойност. В резултат на това е издаден административен акт в условията на неизяснена фактическа обстановка. Това е така, защото дори и данните от въпросната справка да могат да послужат за обосноваване на съмненията на митническите органи, то за последните не е налице нормативно установено задължение да определят нова митническа стойност, която е равна на цената, посочена във изпратения от канадските власти файл. Още повече, автомобилът е претърпял ПТП и в резултат на това е със сериозни увреждания, което съществено променя пазарната му стойност. При обосновани съмнения митническите органи, съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение могат само да приемат, че митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. и да я определят, като приложат последователно букви от а) до г) от параграф 2/на чл. 74 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. /, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките, което в конкретния случай се установи, че не е сторено, поради което и митническата стойност в размер на 17072,67 лева се явява незаконосъобразно определена. А с оглед незаконосъобразното определяне на новата митническа стойност на процесната стока, незаконосъобразно определени се явяват и сумите за досъбиране за вносно мито и ДДС, както и лихва за забава.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им, поради което съдът дължи присъждането им. Същите възлизат на обща стойност от 1010,00 лева, от които: 10,00 лева внесена държавна такса и 1000,00 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд - С. град, III отделение, 57 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 32-750379/22.02.2024 г. на директора на Териториална дирекция Митница Б., с което е определена нова митническа стойност за стока /автомобил/, поставен под режим допускане за свободно обращение с митническа декларация /МД/ с MRN 21BG001008031842R4/02.03.2021 г.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница Б.“ към Агенция "Митници" да заплати на Й. Д. П., с адрес в [населено място], сумата в размер на 1010,00

(хиляда и десет) лева съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.